

Kyrkan Jesu Uppståndelse och Liv

DEN FÖRLORADE SONEN

RLJ-1343-SE

CHARLES THORELL

20 MAJ 2012

VÅRT VÄRDE

Hur ser Gud på oss människor? Vilket värde har vi i hans ögon?

"Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv. Ty icke sände Gud sin Son i världen för att döma världen, utan för att världen skulle bliva frälst genom honom." Joh. 3:16-17

DEN FÖRLORADE SONEN

Gud är alla kristnas fader. Det spelar ingen roll om du är man eller kvinna, slav eller fri, jude eller hedning, för vi är alla ett i Kristus. **Gal. 3:28**

Jesus berättar en liknelse som handlar om en fader och hans två söner. Fadern representerar Gud, den äldre sonen föreställer de skriftlärd och fariseerna, medan den yngste sonen föreställer syndare och publikaner. Fariseer och skriftlärd var stolta över att de inte var som vanligt folk, vilka de föraktade, men icke destomindre var dessa syndare älskade av Gud. **Luk. 15:11**

Den yngste sonen var inte nöjd med faderns uppfostran och ville gestalta sitt eget liv, så han utverkade sin del av arvet i förskott, ty han trodde att han skulle kunna göra mer av det än hans fader trodde. **vers 12**

Syndare vill gärna skapa en så stor distans mellan sig själva och Gud så de kan leva sina egna liv hur de vill och inte under Guds vakande öga. Den yngste sonen ville leva ett glatt liv, så han reste till en stad långt borta, gjorde allt det han ville och tänkte inte på framtiden. **vers 13**

"Faren icke vilse. Gud låter icke gäcka sig. Ty vad människan sår, det skall hon ock skörda. Den som sår i sitt köotts åker, han skall av köttet skörda förgängelse, men den som sår i Andens åker, han skall av Anden skörda evigt liv. Och låtom oss icke förtröttnas att göra vad gott är; ty om vi icke uppgivas, så skola vi, när tiden är inne, få inbärja vår skörd." Gal. 6:7-9

En ordbok förklarar ordet "förlorad" som 1. En som spenderar överdådigt och dåraktigt. 2. En som återvänder efter bortavaro.

Den yngste sonen hade missbrukat allt han hade av talang, pengar och tid. Han använde dem för att tillfredsställa sina köttliga lustar istället för att tjäna Gud med sina tillgångar.

Slutligen tog pengarna slut och även hans valmöjligheter. Så länge han hade pengar var alla hans vän, men ingen var villig att hjälpa honom när det uppstod problem. **vers 14**

Ett syndens tillstånd kan beskrivas som en hungersnöd som man ådrager sig själv och detta fortsätter därför att man inte omvänder sig.

”Se dagar skola komma, säger Herren, HERREN, då jag skall sända hunger i landet: icke en hunger efter bröd, icke en törst efter vatten, utan efter att höra HERRENS ord. Då skall man driva omkring från hav till hav, och från norr till öster, och färdas hit och dit för att söka efter HERRENS ord, men man skall icke finna det.” Amos 8:11-12

I sin desperation tog den förlorade sonen jobbet att mata grisar. **vers 15**

“Jesus svarade dem: »Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Var och en som gör synd, han är syndens träl.” Joh. 8:34

Om du ansluter dig till någon går du med på att göra hans jobb, ständigt vara tillhanda, och mest betydelsefullt, lita på att han försörjer dig. Det är viktigt att förstå att han inte anställdes som fåraherde; han fick föda upp ett för honom orent djur, svinet.

Han hade gärna tagit del av svinens föda, men det fick han inte. Den grödan var inte säd utan kom från karubträdet som användes som svinföda. **vers 16**

OMVÄNDELSE OCH ÅNGER

Vid en separation från Gud är man i ett dödligt tillstånd och därför kom den yngste sonen slutligen till sina sinnen. Han hade lämnat sin faders hus, rest till ett främmande land där han förslösat arvet, blivit en tiggare, gett sig över till Djävulen och väntade sig att få samsas med svinen för att få lite mat. Den yngste sonen började tänka på hur mycket bättre det skulle vara att återvända hem. Trots allt fanns där gott om mat och hans faders tjänare levde bättre än han gjorde, och han förgicks av hunger. **vers 17**

Varje avfall från Gud måste följas av ett steg tillbaka till Gud. Den förlorade sonen beslutade sig för att bekänna sin synd mot Gud och fadern, att inte längre kalla sig son i huset och låta sig degraderas till tjänare istället för arvinge. **vers 18-19; 1 Joh. 1:5-10**

Han gav sig av utan att dröjsmål och upptäcktes på håll av fadern, vilken sprang honom till mötes och hälsade honom med kramar och kyssar. **vers 20**

Jesus ger oss ett exempel på hur fadern välkomnade sin förlorade son. Han kunde ha varit sträng mot sin dåraktiga och rebelliska son men häri kan vi se Guds önskan att möta syndare som är villiga att vända om. Den yngste sonen var rädd och betryckt, men fadern mötte honom med nåderika utsträckta armar och med en välkomstkys som visade att han var välkommen och förlåten.

Fast han redan var förlåten, bekände han ändå sina synder, vilket visade på ett brutet och ångerfullt hjärta och han ville inte längre kallas son i huset. **vers 21; Psalm 51:10-17**

Planen att bli en tjänare i sin faders hus omintetgjordes av faderns reaktion. Jesus visar oss att när Gud förlåter en syndare som ångrar sig så glömmen han och kommer inte ihåg synden mer och det behöver inte ordas mer om saken.

Trasorna byttes mot de finaste kläder som fanns i huset, en ring visade hans ställning och skorna visade att han var en fri man eftersom slavar inte bar skor på den tiden. **vers 22**

När syndare omvänder sig behagar det Gud storligen. Vi vet att den yngste sonen var hungrig redan innan han kom hem, så det finns inga tvivel om att han var uttröttad och hungrig efter den långa färden. Festen var inte bara till för den förlorade sonen, det var också en fest för hela familjen, som hölls av fadern medan resten av familjen och tjänarna gjorde sitt. **verse 23**

Den förlorade sonen hade försvunnit till ett avlägset land och betraktades av fadern som död. Detta är också en indikation på det andliga tillstånd vi befinner oss i när vi är borta ifrån Herren. Det finns inget liv bortom Guds närvaro. **vers 24**

DEN ÄLDSTE SONEN

Denna liknelse var en vänlig reprimand menad till fariseerna och de skriftlärde för deras knorrande (vers 2) mot publikaner och syndare, eftersom Jesus visade medlidande med dessa.

Den äldste sonen kom tillbaka från arbetet på fälten och fann att man höll en fest för hans minste broder. **vers 25-27**

Den äldste sonen (fariseerna och de skriftlärde) blev inte glad när han hörde att hans yngste broder (publikanerna och syndarna) hade ångrat sig och kommit hem. Hans vägran att delta i festen gjorde att fadern själv kom ut fast han kunde ha skickat en tjänare i hans ställe, men ville personligen uppmuntra den äldste sonen att vara med i sällskapet. **vers 28**

Den äldste sonen kände sig förolämpad av att brodern vågade sig hem trots att att han hade förslösat sitt arv men att han ändå mottogs av öppna armar när han kom tillbaka. Han höll fram inför fadern sin egen förträfflighet och lydnad, och klagade över att han själv inte hade bevisats det minsta tecken på faderns kärlek, som i form av en slaktad get, långt mindre av en gödkalv. **vers 29**

Det är inte logiskt att tro att den äldste brodern aldrig hade deltagit i en sådan här familjefest tidigare. Han hade aldrig bett om något som en gödkalv och högst troligen aldrig behövt det eftersom han alltid hade fått sitta vid faderns bord. Han överskattade den yngre broderns fel i en strävan att göra fadern arg på den yngste sonen. Den äldste brodern var full av avundsjuka och försökte få det till att man skulle förkasta den yngste sonen och att inte skulle ge honom frid och ro och gåvor som fadern gjorde. **vers 30**

Så verkar inte Gud, men detta stämde däremot väl överens med hur fariseerna och de skriftlärde såg det – de som såg med förakt på syndarna. De förstod inte alls vad som menades med att Gud visade nåd och ansåg sig själva bättre och ville inte befatta sig med de som Gud hade förlåtit.

Faderns medlidande är uppenbar i hans försäkran att den uppmärksamhet den yngste sonen fått inte påverkade den äldste sonens ställning. Dennes vrede var inte passande; han fick ju ändå sin del av arvet och hans yngste broder hade ju redan tagit ut sitt arv. **verse 31**

*“Jag har haft HERREN för mina ögon alltid; ja, han är på min högra sida, jag skall icke vackla. Fördenskull gläder sig mitt hjärta, och min ära fröjdar sig; jämväl min kropp får bo i trygghet. Ty du skall icke lämna min själ åt dödsriket, du skall icke låta din fromme få se graven. Du skall kungöra mig livets väg; **inför ditt ansikte är glädje till fyllest, ljuvlighet i din högra hand evinnerligen.**” Psalm 16:8-11*

Fadern avvisade den äldste sonen och påminde honom om att det var hans eget kött och blod som hade varit död i synd och förlorad för familjen men som nu var återfunnen och en påminnelse om att Gud sträcker ut sin hand i nåd och förlåter syndare. **vers 32**

SUMMERING

Den förlorade sonen kunde inte längre vänta med att komma hem ty han var övertygad om att han hade syndat. Han gick till sin fader som son i huset och blev väl mottagen när han återvände, ty han var ju en av familjens söner.

Jesus försökte visa att Gud (fadern) och hans nåd erbjöds publikaner och syndare (den yngste brodern) och försökte ta itu med den attityd som gjorde att fariseerna och de skriftlärdade (den äldste brodern) inte var glad över att syndare bad om nåd vid Guds Tron.

*“**Ty av nåden ären I frälsta genom tro – och det icke av eder själva, Guds gåva är det – icke av gärningar, för att ingen skall berömma sig. Ty hans verk äro vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, vilka Gud förut har berett, för att vi skola vandra i dem.**” Ef. 2:8-10*